

POSTANOWIENIE

Dnia 26 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie ze skargi H. P. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w W.

z dnia 16 czerwca 2015 r., sygn. akt IV Ca (...), wydanego w sprawie z wniosku H. P.

przy uczestnictwie R. H.

o podział majątku wspólnego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 maja 2017 r.,

odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Niniejsza skarga dotyczy sprawy o podział majątku wspólnego. Ustalono, że w skład tego majątku wchodzi m. in. nakłady z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestniczki, natomiast sporna była wysokość tych nakładów – łączna wartość wzniesionego w ówczesnym czasie domu na nieruchomości wchodzącej do majątku osobistego uczestniczki wynosiła według opinii biegłej 228 000 zł, przy czym uczestnik dysponował fakturami na kwotę 50 160 zł, a w kosztach budowy domu partycypowali rodzice uczestniczki. Sąd I instancji przyjął, że wartość nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty jest równa kwocie wynikającej

z faktur, co podtrzymał Sąd II instancji w postępowaniu apelacyjnym. Oba sądy uznały, że istnieje istotna rozbieżność co do treści zeznań uczestników postępowania oraz świadków – świadkowie zeznawali zgodnie z oczekiwaniami tego z uczestników, który ich wskazał. W tych okolicznościach Sądy przyjęły, że ciężar dowodu co do wykazania kwoty nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty spoczywa na tym, kto uważa je za wyższe niż wynikające z faktur, a uczestniczka temu ciężarowi nie podołała. Właśnie uczestniczka wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem tego orzeczenia, podnosząc, że w sposób oczywisty narusza ono art. 31 k.r.o., z którego wynika, że w czasie trwania ustawowego ustroju majątkowego małżeńskiego co do zasady przychody uzyskiwane przez małżonków trafiają do majątku wspólnego (dorobkowego) – jeśli jeden z nich twierdzi, że konkretne przychody trafiły do majątku osobistego, to musi tego dowieść. Nie jest to jednak stwierdzenie trafne w tej sprawie, nie chodzi w niej bowiem o ustalenie, do jakiego majątku, wspólnego czy osobistego, przynależy konkretny składnik majątkowy, lecz w jakiej wysokości nakłady z majątku wspólnego zostały poniesione na majątek osobisty. Nie chodzi zatem o to, w jakiej wysokości przychody osiągnęła uczestniczka, lecz o to, jakie konkretnie kwoty zostały wyprowadzone z majątku wspólnego na rzecz majątku osobistego. Co do tej kwestii brak natomiast domniemania, zatem stosuje się ogólne reguły dowodowe, z których wynika, że ciężar dowodu spoczywa na tym, kto z faktów wywodzi skutki prawne. Skoro zatem skarżąca twierdziła, że nakłady z majątku wspólnego na majątek osobisty były wyższe od zasądzonych, to musiałaby to udowodnić, czemu jednak nie sprostała.

Skarga uczestniczki jest zatem oczywiście bezzasadna (art. 424⁹ w związku z art. 13 § 2 k.p.c.) i w konsekwencji nie zasługuje na przyjęcie do rozpoznania.

aj